

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2Nt/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7825010099
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2025:7825010099.1

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Ján Baláž, v trestnej veci navrhovateľa A. B. C., o návrhu na povolenie obnovy konania, dňa 05. augusta 2025 v Rožňave, takto

rozhodol:

Podľa § 402 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh navrhovateľa A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, F., zo dňa 03.04.2025 a jeho doplnení zo dňa 12.04.2025 a dňa 21.07.2025, o povolenie obnovy konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava, sp. zn. 3T/106/2019 o d m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Rožňava bol dňa 03.04.2025 doručený návrh ods. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, F. (ďalej len „navrhovateľ“), na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Rožňava, pod sp. zn.: 3T/106/2019, ktorý bol následne doplnený navrhovateľom dňa 12.03.2025 a dňa 21.07.2025.

Z podaní navrhovateľa vyplýva, že žiada o povolenie obnovy konania v hore označenej trestnej veci najmä z dôvodov: že svedok prof. RNDr. Pavol Sovák CSc. (vypočutý v pôvodnom konaní vedenom na OS Rožňava, sp. zn.: 3T/106/2019) zásadne zmenil svoju výpoveď na Okresnom súde Rožňava na pojednávaní konanom dňa 02.12.2020 a to prostredníctvom svojho čestného vyhlásenia (zo dňa 26.03.2017 v civilnom konaní, vedenom na Mestskom súde Košice, sp. zn.: 25C/28/2020), ktoré je v rozpore s čestným vyhlásením jeho predchodcu vo funkcii rektora, pričom táto zmena jeho výpovede má dominový efekt a je nutné opakovane vypočuť svedkov, ktorí už raz vypovedali dňa 02.12.2020 a to – D. G., doc. Máriu Bujňákovú CSc., poškodenú Mgr. Máriu Tressovú, ohľadom podozrenia z krivej výpovede v pôvodnom konaní, IT technika k okolnosti prečo nepoužil program „sms backup & restore“ ale aj nových svedkov D. H. I. G. D. a D. MUDr. Daniela Pella PhD., najmä ohľadom sms komunikácie a či táto nebola porušená pred expertízou a či svedkovia vôbec získali sms komunikáciu ako dôkaz a v akom rozsahu, bez toho aby necertifikovaným softvérom neporušili integritu pôvodných sms údajov. Navrhovateľ taktiež navrhol v konaní vypočuť generálneho prokurátora SR - JUDr. Maroša Žilinku PhD., prečo nepotreštal podriadených prokurátorov a podozrivých sudcov za ničenie oslobodzujúcich dôkazov ako aj prokurátorku JUDr. Ildikó Mihaľovú, k okolnosti prečo neurobila opatrenia, aby údaje o obsahu mobilu poškodenej „backup“, ktoré mal KEU Bratislava v čase znaleckého dokazovania, sa neanalyzovali novším softvérom, ktorý by odkryl obsah sms databázy v mobile poškodenej.

Navrhovateľ ako prílohu predložil ako nový dôkaz fotokópiu čestného vyhlásenia D. H. D. G., J., zo dňa 10.04.2025, v konaní vedenej na Mestskom súde Košice, pod sp. zn.: 25C/28/2020, z ktorej vyplýva, že tento súkromnú SMS komunikáciu navrhovateľa zničil, nakoľko ju nepovažoval za potrebnú uchovávať, tak ako to uviedol už v čestnom vyhlásení zo dňa 25.03.2025 a že ňou nedisponuje v žiadnej podobe a predložil taktiež rozsiahlu analýzu vytvorenú umelou inteligenciou.

Súd po preskúmaní návrhu navrhovateľa a jeho doplnení ako aj celého spisového materiálu vzťahujúceho sa predmetnej trestnej veci zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/106/2019, zo dňa 24.02.2023, v spojení s Uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 8To/41/2023, zo dňa 12.09.2023, bol A. B. C. uznaný právoplatne za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a taktiež bolo navrhovateľovi uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou v priebehu skúšobnej doby. Uvedené odsúdenie je toho času zahladené a na navrhovateľa sa hľadá ako keby nebol odsúdený.

Súd ďalej zistil, že dňa 04.12.2023 bola tunajšiemu súdu doručená (prvá) žiadosť navrhovateľa o povolenie obnovy konania v uvedenej trestnej veci, ktorá bola následne niekoľkokrát doplnená. Súd následne nariadil vo veci verejné zasadnutie, kde po vykonanom dokazovaní dňa 16.02.2024 rozhodol podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, že návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania zamietla. Voči uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote sťažnosť o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 4Tos/37/2024, dňa 11.07.2024 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť navrhovateľa zamietol. Dňa 03.09.2024 Okresný súd Rožňava svojím uznesením sp. zn.: 2Nt/23/2024, rozhodol, že zamietla (v poradí druhý návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania), proti rozhodnutiu ktorému podal navrhovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach dňa 7Tos/95/2024, dňa 26.11.2024 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného zamietol. Dňa 04.03.2025 Okresný súd Rožňava svojím uznesením sp. zn.: 3Nt/36/2024, rozhodol, že zamietla (v poradí tretí návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania), proti rozhodnutiu ktorému podal navrhovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach dňa 8Tos/29/2025, dňa 16.07.2025 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného zamietol. V predmetnom, prejednávanom prípade teda súd koná o štvrtom návrhu navrhovateľa na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/106/2019 a teda jedná sa o opätovný návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por., odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže súd aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Samosudca, keďže nevykonáva neverejné zasadnutie (§ 349 ods. 4 Tr. por.), posúdil návrh na povolenie obnovy konania „ex cathedra“ (od stola). Samosudca sa oboznámil s podaným návrhom na povolenie obnovy konania, jeho doplneniami a so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 2Nt/40/2023, sp. zn. 2Nt/23/2024, sp. zn. 3Nt/36/2024 a sp. zn. 3T/106/2019 a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Súd v prvom rade podotýka, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu príp. prokurátora uvedené v Trestnom poriadku. Obnovu konania možno povoliť len vtedy, ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Tr. poriadku. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným (§ 396 ods. 3 Tr. por.) a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh

prípustný - rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/106/2019. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. poriadku.

Súd predovšetkým konštatuje, že účelom konania o povolenie obnovy konania nie je preskúmavanie zákonnosti či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia a konaniu ktoré mu predchádzalo a ani posudzovanie viny odsúdeného. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. V konaní o povolenie obnovy konania sa nezisťuje správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia (a postupu ktoré mu predchádzalo), ale sa posudzuje otázka, či nová skutočnosť alebo dôkaz, ktorý bol súdu skôr neznámy, by mohol odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, prípadne sa mylil pri ich hodnotení alebo ich vyhodnotil nesprávne, teda samotné konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne neplatí revízný princíp - súd nie je oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, t. j., úlohou súdu v takomto konaní je :

a/ zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme,

b/ či tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa záveru súdu však žiadne takéto nové dôkazy, či iné skutočnosti preukázané neboli, keďže navrhovateľ vo svojom návrhu a jeho doplnení žiadne nové skutočnosti súdu nepredložil. Je nutné opätovne zdôrazniť, že zámerom odsúdeného nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových, súdu skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, čo sa v tejto, prejednáwanej veci nestalo. Súd na tomto mieste zvyrazňuje, že nové skutočnosti a dôkazy nie sú predmetom povinného zisťovania v konaní o povolení obnovy konania zo strany súdu, ale majú byť predkladané súdu spoločne s návrhom na obnovu konania k posúdeniu, či ich existencia v prípade pravdivosti môže vyvolať dôvodné pochybnosti o správnosti napadnutého rozhodnutia. Opätovný návrh odsúdeného na vypočutie poškodenej K. K. H., znalca PhDr. M. Čižmárika a svedkov L. K. M. J. a prof. RNDr. Pavla Sováka CSc., nie sú dôkazmi novými, ale jedná sa o „dôkazy“ známe resp. zistiteľné zo spisu, pričom je irelevantné ak sa s týmito dôkazmi prvostupňový súd (patrične) nevysporiadal. Návrh na vypočutie generálneho prokurátora JUDr. Maroša Žilinku PhD., ku skutočnosti, prečo nepotreštal podriadených prokurátorov a sudcov, a tiež návrh na vypočutie prokurátorky JUDr. Ildikó Mihaľovej, ku skutočnosti prečo neurobila opatrenia, aby údaje z obsahu mobilu poškodenej boli analyzované novším, dostupným softvérom súd taktiež nepovažuje za nový dôkaz, pričom takéto návrhy považuje súd za úplne bezpredmetné a netýkajúce sa merita veci (navrhovateľom vytykané je prinajlepšom možné považovať za procesné postupy OČTK). Za nový dôkaz nemožno považovať ani navrhovateľom predložené čestné vyhlásenie D. H. D. G., J., zo dňa 10.04.2025, predloženého v konaní vedenom na Mestskom súde Košice, k sp. zn. 25C/28/2020, z ktorého vyplýva, že sms komunikáciu navrhovateľa zničil, nakoľko ju nepovažoval za potrebnú uchovávať (tak ako to uviedol v čestnom vyhlásení už dňa 25.03.2025), nakoľko otázka získania sms komunikácie uvedeným svedkom medzi navrhovateľom a poškodenou bola riešená v pôvodnom konaní (a s ktorou sa samosudca JUDr. Arpád Koreň dokonca vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 24.02.2023). Uvedený svedok preukázateľne vypovedal na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní kedy potvrdil, že poškodená mu sama, dobrovoľne poskytla predmetnú komunikáciu. Ako dôkaz pritom nemôže slúžiť uvedené čestné vyhlásenie, z ktorého vyplýva iba tá skutočnosť, že uvedený svedok viac nedisponuje predmetnou komunikáciou, a nemožno z toho bez ďalšieho vyvodzovať, že uvedený svedok klamal v pôvodnom konaní (krivá výpoveď), resp. že dôkaz ako taký úmyselne zničil aby tým poškodil navrhovateľovi. Uvedená argumentácia pritom nemá oporu ani v logike a sama o sebe ani v spojitosti s inými dôkazmi, či skutočnosťami nemôže odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo kde by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Okrem toho sám navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 02.04.2025 uvádza, že uvedený dôkaz sám o sebe nie je dôkazom o zmene výpovede uvedeného svedka. Podľa názoru súdu je nepostačujúce odkázanie navrhovateľom na výsluch uvedených osôb s tým, že až z ich prípadného výsluchu má vyplynúť istý, odsúdeným želaný, resp. predvídaný ale nejasný výsledok (dôkaz) ale je potrebné na konkrétny a zároveň jestvujúci nový dôkaz v rámci návrhu

na povolenie obnovy konania poukázať, resp. tento preukázať. Je úlohou navrhovateľa predložiť súdu (nové) dôkazy, na základe ktorých sa domáha povolenia obnovy konania, pričom nie je možné aby navrhovateľ ako strana konania ukladala svojim návrhom súdu povinnosť, aby v jeho prospech, resp. neprospech vykonával a vyhľadával dôkazy, z ktorých podľa jeho názoru majú vyplývať isté závery - nové dôkazy. Ako nový dôkaz nemôže slúžiť ani navrhovateľom predložená rozsiahla „analýza“ vypracovaná umelou inteligenciou, nakoľko trestný poriadok nepozná takýto inštitút (akým je napr. znalecký posudok), pričom uvedená analýza je obsahovo nejasná, nezrozumiteľná, bez akejkoľvek právne výpovednej hodnoty a nemožno ju za daných okolností pripustiť ako spôsobilý dôkaz. Z nový dôkaz taktiež nemožno vzhľadom na vyššie uvádzané považovať ani návrh na vypočutie svedka H. I. G. D., ktorý má potvrdiť rozpor čestného vyhlásenia svedka D. H. D. G. J., kde neuviedol od kedy disponoval predmetnou sms komunikáciou ani návrh na vypočutie súčasného rektora UPJŠ Košice – MUDr. Daniela Pella CSc., k amorálnosti jeho konania. Súd nad rámec poznamenáva, že nie je povinný vykonať každý navrhnutý dôkaz, či už v pôvodnom konaní vykonaný alebo nevykonaný a nie je ani potrebné vykonať každý taký dôkaz, ktorý svojim kvalitatívnym obsahom alebo dôkaznou hodnotou nie je spôsobilý ani len spochybníť pôvodne zistený skutkový stav. Úlohou súdu teda nie je prehodnocovať rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa dostatočným spôsobom vysporiadal s obhajobou odsúdeného. Povinnosťou súdu v konaní o povolenie obnovy konania je to, aby porovnal dokazovanie v pôvodnom konaní so skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré sú navrhované v konaní o povolenie obnovy konania a zisťoval, či výsledkom tohto porovnania môže byť vznik vyššieho stupňa pravdepodobnosti pre možnú zmenu napadnutého rozhodnutia. Vypočutie jednotlivých, navrhovateľom uvedených svedkov okrem toho presahuje akýkoľvek rámec a účel predvídaný zákonnými ustanoveniami § 393 a nasl. (o obnove konania). Okrem toho, uvedené dôkazy v kontexte už vykonaného dokazovania nemajú žiadny relevantný vzťah k dôkaznej situácii trestného činu, a to pokiaľ sa týka skutkovej vety, právnej kvalifikácie a v konečnom dôsledku i trestu samotného, na tomto mieste je potrebné zvýrazniť, že odsúdený komunikáciu a jej rozsah s poškodenou nikdy nespochybnil.

Súd aj napriek snahe nezistil nové skutočnosti a dôkazy odlišné od predchádzajúcich návrhov na povolenie obnovy konania a samotný návrh s jeho doplneniami súd považuje len za opakovanie tých istých skutočností, ktoré vo svojej podstate uvádzal navrhovateľ v pôvodnom konaní a s ktorými sa konajúci súd vysporiadal v predchádzajúcich konaniach sp. zn.: 2Nt/40/2023, 2Nt/23/2024 a 3Nt/36/2024, ale aj prvostupňový súd v pôvodnom konaní. Odsúdený v prevažnej miere vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania a jeho doplnení len opätovne svojím spôsobom vyhodnocuje dokazovanie vykonané v prvostupňovom konaní, s ktorým nie je stotožnený. V tejto súvislosti je potrebné opätovne zdôrazniť, že v konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, pričom súd v tomto konaní riešil len otázku, či v návrhu navrhovateľa sú uvedené skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už známymi mohli odôvodniť inú zmenu pôvodného rozhodnutia. Pri riešení tejto otázky treba mať na zreteli účel mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je umožniť opätovný prieskum tých právoplatne skončených vecí, v ktorých medzičasom vyšli najavo nové okolnosti skutkovej povahy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie neobstojí. Zjednodušene povedané, kým obnova konania podľa § 394 a nasl. Tr. por. je zameraná na nápravu skutkového stavu veci, dovolanie podľa § 368 a nasl. Tr. por. smeruje k náprave právnych pochybení. Tak je potom potrebné nazerať aj na výklad pojmu nová skutočnosť, t. j. ako taký závažný poznatok skutkovej povahy, ktorý konajúcim súdom nebol v čase rozhodovania známy.

V závere konajúci súd zdôrazňuje, že ani v predmetnom konaní neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať za následok zmenu napadnutého rozhodnutia, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do 3 pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Rožňava. Sťažnosť má odkladný účinok.